

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea art. 525
din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură
civilă și completarea Legii nr. 303/2022 privind
statutul judecătorilor
și procurorilor**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea art. 525 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr. Plx.189/16.03.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D212/17.03.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea art. 525 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, în evitării situațiilor de tergiversare a procesului.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. 1) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor

art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. La **art. I**, menționăm că articolul asupra căruia se intervine face parte din Titlul IV - Contestația privind tergiversarea procesului, care stabilește la art. 522 alin. (1) posibilitatea oricăreia dintre părți, precum și a procurorului care participă la judecată, de a formula **contestație prin care, invocând încălcarea dreptului la soluționarea procesului într-un termen optim și previzibil, să solicite luarea măsurilor legale pentru ca această situație să fie înlăturată.**

În context, semnalăm că intervenția legislativă constă în eliminarea sintagmei „*când este cazul*” din textul *de lege lata* al art. 525 alin. (6) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, se elimină posibilitatea judecătorului de a stabili termene pentru îndeplinirea actului de procedură și pentru luarea măsurilor legale necesare numai în situațiile în care apreciază că este cazul, *de lege ferenda* acesta fiind obligat să stabilească termene în orice situație.

Precizăm că, potrivit prevederilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **„Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor”.**

În acest sens, menționăm că soluția legislativă preconizată nu este corelată cu prevederile art. 180 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia **„(3) În cazurile în care legea nu stabilește ea însăși termenele pentru îndeplinirea unor acte de procedură, fixarea lor se face de instanță. La fixarea termenului, aceasta va ține seama și de natura urgentă a procesului”.**

5. La **art. II**, prin normele propuse pentru art. 271 lit. g¹) și g²) din Legea nr. 303/2022 se stabilesc drept abateri disciplinare nerespectarea termenelor stabilite în procedura contestației privind tergiversarea procesului civil, respectiv în procedura contestației privind durata procesului penal.

Precizăm că, prin normele propuse, se instituie **reglementări paralele** în raport cu dispozițiile **art. 271 lit. g)** din actul normativ de bază, potrivit cărora constituie abatere disciplinară **nerespectarea în**

mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor ori întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile.

Instituirea unor reglementări paralele este interzisă de normele de tehnică legislativă, în acest sens, art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispunând că *în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative.*

În acest context, cu privire la soluțiile legislative preconizate, menționăm că *Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii* consacră o procedură disciplinară riguroasă în fața Consiliului Superior al Magistraturii, cu posibilitatea de control judiciar la Înalta Curte de Casație și Justiție, context în care, prin textul propus, se poate institui o limitare a marjei de apreciere a organelor disciplinare în ipoteza nerespectării termenelor stabilite prin hotărârea de admitere a plângerii împotriva tergiversării cauzei.

Dacă, în mod obișnuit, Consiliul Superior al Magistraturii și Înalta Curte de Casație și Justiție au atributul de a evalua caracterul imputabil al faptei și de a individualiza sancțiunea prin prisma circumstanțelor obiective (precum volumul excesiv de activitate - datorat și deficitului de personal asupra căruia Consiliul Superior al Magistraturii a atras atenția în numeroase ocazii - sau complexitatea dosarului), redactarea restrictivă a textului de lege ce vizează nerespectarea hotărârii de tergiversare tinde să transforme această abatere într-o răspundere obiectivă, de rezultat, iar procedura prevăzută de **Legea nr. 305/2022** ar înceta să mai fie bazată pe evaluarea probelor și a vinovăției și devine una pur „administrativă”, de constatare a unui rezultat cronologic.

O astfel de soluție legislativă ar fi de natură să afecteze înfăptuirea justiției, cu consecința pronunțării unor soluții sub presiunea unor consecințe disciplinare, și nu ca urmare a analizei riguroase a dosarelor, în condițiile obiective existente în sistemul judiciar la un moment dat.

De altfel, în ceea ce privește desfășurarea urmăririi penale, așa cum s-a subliniat în Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 7/2022, pronunțată în recurs în interesul legii, *„stabilirea termenului în vederea finalizării urmăririi penale și data de la care se poate formula o nouă contestație constituie un mecanism eficient în cadrul instituției, cu efecte asupra asigurării eficienței anchetei. Soluția*

clasării nu va fi oportună însă până la identificarea incidenței unuia dintre cazurile enumerate de art. 16 din Codul de procedură penală (cazuri care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale). Ca urmare, judecătorul de drepturi și libertăți are competența funcțională de a evalua periodic stadiul anchetei, indiferent de faza urmăririi penale, și de a stabili termenul pentru epuizarea cercetărilor și data de la care se poate formula o nouă contestație, până la finalizarea urmăririi penale, ori constatarea incidenței unuia dintre cazurile enumerate de art. 16 din Codul de procedură penală (s.n.)”.

În plus, în ceea ce privește procedura administrativ-jurisdicțională desfășurată în fața Consiliului Superior al Magistraturii, cu posibilitatea de control judiciar la Înalta Curte de Casație și Justiție, menționăm că, potrivit art. 49 din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, „În procedura disciplinară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, citarea judecătorului sau a procurorului împotriva căruia se exercită acțiunea disciplinară și a Inspecției Judiciare este obligatorie (...) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul în care constată că sesizarea este întemeiată, aplică una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege, în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de judecător sau procuror și cu circumstanțele personale ale acestuia (...) Dispozițiile din prezenta lege ce reglementează procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care nu sunt incompatibile cu aceasta”.

*

*   *

Ținând seama de cele de mai sus, reglementarea preconizată nu poate fi promovată în forma propusă prin proiect.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 333/06.04.2026